

Novelle

Skrevet under mit ophold i Norge 1974

Steen Weile

Ensomheden

Ensomheden plager mig. Ensomheden er min ven, men i dag er jeg irriteret og netop i dag er han drilsk og vil ikke lade mig være. Gentagende gange har jeg prøvet at jage ham væk, men han bliver bare mere opstemt og fortsætter med at stikke og prikke til mig. Jeg har også prøvet at tale ham til rette, men han vil ikke høre og ler bare af mine klodsede forsøg på at være venlig og hvert forsøg ender med at jeg rasende, ildrød i hovedet og bandende hiver en bog efter ham, men han er hurtig og når altid at flytte sig. Sidst var det "Endetiderne i profetens lys" som jeg havde købt nede på torvet af en, efter eget udsagn, frelst pige - der tog turen gennem stuen, forbi hans hoved og med et enormt rabalder ramte væggen mellem to abstrakte malerier, forøvrigt af ukendte kunstnere, og dalede ned i et væld af løse blade, mens han med sit evendelige smil tittede frem bag den stol han midlertidigt havde omdannet til fæstning. Mismodig og svagt bandende gik jeg hen og samlede de sørgelige rester op og uden held prøvede, at placere de løse sider i rigtig nummerorden. Ondt skulede jeg hen på ham, han havde nu mageligt slængt sig på sofaen og sad nu som venligheden selv og betragtede mig. Din lede slyngel bliver jeg da aldrig dig kvit, tænkte jeg idet jeg langsomt vendte mig og modløst gik tilbage gennem den halvmørke stue. Jeg placerede mig nu med ryggen til ham for at prøve at glemme hans tilstedeværelse og gav mig til at stoppe min merkumspipe og håbede at jeg i det mindste kunne få en pibe tobak i fred, men ikke så snart havde jeg pipen mellem tænderne før jeg mærkede at han stod lige bag mig og kildede mig i hårbunden. Jeg prøvede ved brugen af min selvbeherskelse at dysse mit raseri ned, tæl til ti, tænkte jeg og begyndte, men ved fem trak han et hår ud af hårbunden på mig. Som et lyn faldt jeg over ham, men som læseren sikkert kan tænke sig var han hurtigere end mig og i min iver efter at få fat i ham mistede jeg ballancen og med min vægt på 75 kilo væltede jeg ned over mit nybyggede modelfly. Jeg hørte den knasende lyd at vinger, spanter og diverse andre balsadele, som jeg omhyggelig havde siddet og sat sammen de fem sidste aftner. Fortvivlet rejste jeg mig op i siddende stilling og betragtede mit fly som så ud til at have deltaget i mindst tre verdenskrige. Med tårer i øjnene og sorg over min stoltheds endeligt og af raseri mod den lille ensomhedens djævel sad jeg nu midt på gulvet hulkende og modløs. For at gøre et lille afbræk i denne sørgelige beretning vil jeg prøve at beskrive ham - ca. 19 cm høj, 1/10 del af min højde,

slank som jeg selv og med lange lyse lokker og et smil som til tider kunne være pænt, men ofte ækelt og modbydeligt som nu, kort sagt var han min egen person formindsket 10 gange. Læseren tror sikkert at min person var slagen og nedbrudt til det ukendelige, men heri tager læseren fejl. Langsomt gned jeg tårerne af øjnene og stablede min ranglede skikkelse på benene, bevægede mig i samme tempo tværs over gulvet og sank sammen i min bedste stol ved skænken. Med selvsikker ånd og usikker hånd fandt jeg brændevinsflasken frem, skænkede mig en femdobbel dram som jeg skyllede ned på en gang. Jeg så ham stadig tydeligt, siddende som en uskyldig engel. Sammensunket med trætte og modløse øjne, sad jeg nu der og stirrede på ham. Men hvad var nu det, ganske langsomt blev han utydelig for mig og straks skænkede jeg mig en ny dram, tømte den i mig og stirrede igen på ham. Han var nu blevet ret omtåget og så ud til snart at ville forsvinde helt. Den ærede læser tror sikkert at han nu ville forsvinde og at jeg endelig var blevet ham kvit, heri har læseren kun delvis ret for efter 5 velvoksne dramme så jeg ham kun meget utydeligt og efter den sjette var han pludselig væk. Jeg følte en lettelse i mit sind og rakte over mod bordet for at sætte mit glas, da jeg følte at nogen stod bag mig. Rædslen var at læse i mine vidtopspændte øjne da jeg vendte mig om. Langsomt sank jeg sammen i stolen med en svag hulken og ansigtet begravet i hænderne, det var mit dilerium.